

Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΒΟΝΕ

Μυθιστορία ΕΚΤΩΡΟΣ ΜΑΛΩ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

— Καί ποία εἶνε αὐτά ;

— Πρὸ παντός ἄλλου, τὸ ν' ἀφυπνίσῃ, ἐν ἐμοὶ τὸν πόθον τοῦ νὰ συνδέσω τὸν βίον μου πρὸς τὸν ἰδικόν του.

— Αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν πόθον προῦκάλει-
σεν εἰς ἐμέ ὁ κ. Δερόδης, εἶπε γελῶσα ἡ
'Αννέτα φαντάσου, δέκα χυτήρια, ὑελικά.— Λοιπὸν ! ἐπειτα, ἀφοῦ συνδεθῇς πρὸς
τὸν πλούσιον αὐτὸν ἀνθρώπον, ὅταν συμμε-
τάσχῃς τῆς περιουσίας του ἥτις τόσον πο-
θητὴ σοὶ φαίνεται τὴν σήμερον ἐπειδὴ εἶσαι
πτωχὴ, ὅποια θὰ ἦναι ἡ ζωὴ σου ; Ὅα
διέρχεσαι καθ' ἑκάστην τὰ Ἡλύσια Πεδία
ἐφ' ἀμάξης λαμπρᾶς ;...— Ἄλλ' ἐννοεῖται, μετὰ τὰ Ἡλύσια
ὑπάρχει τὸ Δάσος, μετ' αὐτὸ ἡ Δωβίλλη,
μετὰ τὴν Δωβίλλην ἡ...— Ἡ πληξὶς ἦν προκαλεῖ ἡ ἀργία, καὶ
φοβῶμαι μὴ αὐτὴν καὶ μόνην σοὶ ἀποκο-
μίσῃ ὁ κ. Δερόδης.

— Δὲν τὸν γνωρίζεις.

— Οὔτε καὶ σύ. Καὶ ἂν ἔχω ἄδικον φο-
βουμένη τὸ νὰ καταστῇ σύζυγός σου, δυνα-
τὸν νὰ ἔχῃς καὶ σύ ἄδικον θέλουσα νὰ τὸν
συζευχθῇς. Ἴδου εἰς τῶν λόγων διὰ τοὺς ὁ-
ποίους ἐπιθυμῶ τὰς συναθροίσεις αὐτὰς ὅπως
σύ καὶ ὅσον σύ. Ὅα δυνηθῶμεν νὰ τὸν ἐκτι-
μῶμεν οὕτω κατ' ἀξίαν. Ἄλλως τε δὲν
θὰ ἦναι μόνος, καὶ ἄλλοι ἄξιωματικοὶ θὰ
ἦναι παρ' αὐτόν, καὶ θὰ δυνηθῶμεν νὰ κά-
μωμεν τὰς συγκρίσεις μας...

— Στγχερίσεις πρὸς τὸν κ. Βονέ, βέβαια ;

— Ἀκριβῶς, πρὸς τὸν κ. Βονέ.

— Ἄλλ' ἀφοῦ τόσῃ ἐπ' αὐτοῦ εὐρί-
σκες ἀξίαν, διατί δὲν τὸν καθιστᾶς σύζυ-
γόν σου ; τοῦτο θὰ εἶνε δι' αὐτόν ὄνειρον ὡ-
ραῖον ὡς τὸ ἰδικόν μου, ἐπιθυμούσης νὰ συ-
ζευθῶ τὸν κ. Δερόδην.— Γνωρίζεις ὅτι θὰ ὑπανδρευθῶ τότε μό-
νον, ἀφοῦ σύ πρῶτον ἀποκατασταθῇς, καὶ
ἂν τόσῃ εὐρίσκω ἀξίαν ἐπὶ τοῦ κ. Βονέ,
πράττω τοῦτο εἰς σέ σκεπτομένη, ὅχι εἰς ἐμέ !
Μετ' αὐτοῦ, εἶμαι βέβαια, ὁ βίος δὲν θὰ
παρέρχεται ἀνικρὸς καὶ ἀπρακτος, καὶ γυνή
τις δυνατὰ μετ' αὐτοῦ νὰ καταστῇ εὐτυ-
χῆς, συνδέουσα τὴν τύχην της πρὸς τὸ εὖ-
ελπί του μέλλον.

— ...Καὶ πρὸς τὴν ἀνέχειάν του.

— Καὶ πρὸς αὐτήν, ἂν ἀγαπᾶς, ἀλλ'
ἡμέραν τινὰ θὰ ἱκανοποιηθῇ.— Λοιπὸν, ἐσο σύ ἡ γυνὴ αὐτῇ, καὶ σοὶ
εὐχομαι βίον ὀλβιον... καὶ εὐτεχνίαν...Εἶτα περιβάλλουσα θωπευτικῶς διὰ τοῦ
βραχίονος τὴν Ἰουλιανήν.— Καὶ εὐτυχῇ, ἐννοεῖται, θὰ λογίζων-
ται τὰ τέκνα σὰς μετ' αὐτὴν μητέρα.Τὴν ἐπαύριον εἰς τὸ συσσίτιον τῶν ἀξι-
ωματικῶν, κατὰ τὸ πρόγευμα ἐγένετο τὸ
πρῶτον λόγος περὶ τῶν τῆς κυρίας Βοσμορῶ
παρκακευαζομένων διασκευάσεων.Ἀπὸ δέκα περίπου λεπτῶν ἤδη εὐρίσκον-
το εἰς τὴν τράπεζαν, ἀλλὰ συνδιελέγοντο,
οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ὑπαξιωματικοί, ἀνα-
μένοντες τοὺς καθυστεροῦντας : τὸν Σολέ,
τὸν Δερόδην καὶ δύο ἄλλους.Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἡ θύρα ἠνοίγετο·
ἐπιλοχίαι καὶ δεκανεῖς εἰσέρχοντο ἵνα ἀνα-
κοινώσωσι διαταγὰς, κανονίσωσι θέσεις, καὶ
οἷτινες, ἐσκοτισμένον ἔχοντες τὸ βλέμμα ἐκ
τοῦ ἔξω ἡλίου, ἀπέμενον πρὸς στιγμὴν ἐν τῇ
σκιεῇ αἰθούσης, οἷχως ν' ἀναγνωρίζωσι τοὺς
ἀξιωματικούς, οὓς ἀνεζήτουν καὶ κατηνύ-
νοντο μόνον ἐπὶ τῇ φωνῇ ἥτις τοὺς ἐκάλει.Πλέον ἢ ἀπαξ ἤδη διημαρτυρήθησαν
κατὰ τῶν ἀργοπορούντων :

— Νηστεία λοιπὸν ἔρχετο σήμερα ;

— Πῶς διάβολο ὁ Σολέ ποῦ ἔρχεται
πάντοτε στὴν ὥρα του νὰ λείψῃ ;

Θὰ τὸν κράτησῃ ὁ δέ... Ρόδης...

Τὸ ὄνομα τοῦ Δερόδη ἐτιμήθη εἰς δύο
κατὰ τρόπον ἱερῶνα.Ὅταν ἔχῃ κανεῖς θαλαμηπόλον νὰ τοῦ
παρασκευάσῃ τὸ πρῶτόν του πρόγευμα καὶ
προσφέρῃ Σατῶ Ὑκέμ πρὸς σαράντα φράγ-
κα τὴν μπουτίλια, δὲν βιάζεται, ἐννοεῖς, καὶ
τόσο πολὺ γιὰ τὸ συσσίτιο.— Σαράντα φράγκα τὴν μπουτίλια ; "Ε-
λα δά !— Ἀκριβῶς, εἶδα τὸν λογαριασμὸ τοῦ
οἰνεμπόρου τοῦ Βορδῶ.

— Τὸν ἐπιδεικνύει ;

— Διάβολε ! γι' αὐτὸ ἀκριβῶς πίνει τὸ
κρασί, γιὰ νὰ δείχνῃ τὸ τιμολόγιό του.— Οἱ στόμαχοί μας φωνάζουν, ἐπανε-
λαβὲν ὁ νεαρὸς ἀνθυπολοχαγός.

— Πταίει εἰς αὐτὸ ὁ προϊστάμενος.

Προϊστάμενον εἰς τὰ στρατιωτικὰ συσ-
σίτια ἀποκαλοῦσι τὸν ἀρχαιότερον καὶ ἀνώ-
τερον κατὰ τὸν βαθμὸν τῶν ἄξιωματικῶν,
οἷτινες συντρώγουσι προϊστάται τῆς τρα-
πέζης· ἀσκέϊ ἀπόλυτον ἐφ' ὅλων ἐξουσίαν·
προλαμβάνει τὰς παραχάδεις φιλονεικίας,
ἐπιβάλλει σιγὴν καὶ ἐν ἀνάγκῃ μαλιστα τι-
μωρεῖ. Τὸν ὑπακούουσι περὶ ἀντιμαχίᾳ.Ὁ προϊστάμενος τοῦ συσσιτίου τῶν ἄ-
ξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν ἦτο ἀξιο-
ματικὸς μιζοπόλιος τὴν κόμην, γηραιὸς ὑ-
πολοχαγὸς τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἐτῶν,
παρκασημοφορημένος, ὀνόματι Ὁκτρύ, ὅς-
τις πρεσβύτερος ὢν κατὰ δεκαπενταετίαν
τοῦ πλείστου τῶν ὁμοβάθμων του καὶ μὴ
ἐξελθὼν τῆς Σχολῆς ὡς οἱ πλείστοι ἐκείνων,
διετέλει ἐν ὑπερηφανίᾳ ἄμα καὶ ἀμνηχανίᾳ
ἐπὶ τῷ ὑψηλῷ του ἀξιώματι ὡς προϊσταμέ-
νου τῆς τραπέζης. Ἐν ὑπερηφανίᾳ, ὅσακις
μόνος ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ καπνίζων τὴν πί-
παν του ἀνεμυμνήσκετο παλαιῶν ἡμερῶν
δοκιμασίας, ἡμερῶν, καθ' ἃς ἡ φιλοδοξία
του δὲν ἐξικνεῖτο μέχρι ταιούτου σημείου,
ὥστε νὰ ἐφαντάζετο ὅτι θὰ ἐφθάνε ποτε εἰς
τοιούτον ἀξίωμα ἐν ἀμνηχανίᾳ, ὅσακις εἰς
τὴν τράπεζαν φιλοπαίγμων τις ἄξιωματι-
κὸς τῆς Σχολῆς ἐτέρπετο μετ' ἄλλων συν-
αδέλφων του, συνάπτων πρὸς αὐτὸν συζή-
τησιν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐπιστημο-
νικὴν ἢ ἱστορικὴν περὶ ἀκαταλήπτου δι' αὐ-
τὸν ζητήματος, εἰς ὃ ἐκκαλεῖτο νὰ δώσῃ γνώ-
μην.

— Πῶς, ἐγὼ πταίω ; ἀνέκραζεν ἀπαν-

Καὶ θεῖον μειδιάμα ἐπλανήθη ἐπὶ τῶν
χειλέων της, ἡ καρδία της ἐσκίρτησε.

Μόλις ἔσχε τὴν δύναμιν νὰ εἶπῃ ἐτι :

— Καὶ ἀπήντησες ;

— Τὴν ἀλήθειαν, εἶπεν ἡ Μαρκελίνα δι'
ὑφους σταθεροῦ, σχεδὸν μετὰ ζηρότητος ...
'Απήντησα ὅτι ἡ αἵτησις τοῦ κ. Βαλὸν
μᾶς τιμᾶ πολὺ, ἀλλ' ὅτι δὲν ἀγαπᾶς τὸν
κ. Ροβέρτον.

— Μη-τερ ! μη-τερ ! ἀνέκραζεν ἐκείνη.

Ἦτο ἑτοιμὸς νὰ ἔλεγε. « Δὲν εἶνε ἀλη-
θές. Τὸν ἀγαπῶ, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας,
τὸν ἠγάπησα, τῷ ἀνῆκω ὁλοψύχως. »Ἀλλὰ παρετήρησε τὴν σκληρὰν ἐκφρα-
σιν τῆς Μαρκελίνας καὶ τοῦτο τὴν πτοεῖ.
Οὐδέποτε εἶδε παρομοίως τὴν μητέρα της.Ὁ πρὸς τὴν μητέρα της σεβασμὸς εἶνε
ἰσχυρότερος τοῦ ἐρωτός της.Εἰσέγησεν, ἐταπεινώσε τὴν κεφαλὴν, συν-
τετριμμένη τὴν καρδίαν.Ὁ Ροβέρτος, παρ' αὐτὴν, τῇ ἀποτείνει
ἀλλεπαλλήλως ἐρωτήσεις, τὴν διερευνᾷ.— Δι' ἔλεος, δεσποινίς Σοφία, ἀπαντή-
σατε ... Συγγνώμην ... εἰάν εἶχον νομίσαι...
Εἶχον ἴσως ἀπατηθῇ ... ἀπαντήσατε, σὰς
ἐκετεύω.Ἄλλ' ἡ Σοφία, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσα
ταπεινωμένους.

— Ἠκούσατε, μητέρ μου, ὁ κύριος...

— Ὅ,τι εἶπεν ἦτο ἴσως ἀληθές, Θεέ μου ;

— Ἐκείνη μόνη δύναται ν' ἀπαντήσῃ...

Καὶ ἂν ... ἐνόμισεν ὅτι ὤφειλε νὰ σὰς ἀ-
παντήσῃ ὡς ἀπήντησε, σημείον ὅτι ἦτο βε-
βαία ... ὅτι ἔλεγε ... τὴν ἀλήθειαν ...Ἡ Σοφία κλονεῖται, ἑτοιμὸς νὰ λιποθυ-
μήσῃ.

Ἡ Μαρκελίνα σπεύδει καὶ τὴν συγκρατεῖ.

Πρὸς στιγμὴν, στρέφεται πρὸς τὸν Βα-
λὸν, πρὸς τὸν Ροβέρτον.

Αἰσθάνεται πόθον νὰ τοῖς κραυγᾷ.

— Δὲν εἶνε ἀληθές, ψεύδεται, ἐψεύσθη
ἐπίσης καὶ ἐγώ ... Εἶμαι κακὴ μήτηρ ...
εἰς ἐμέ μόνην σκέπτομαι, ὅχι εἰς τὴν εὐτυ-
χίαν της ... Ἀγαπᾷ τὸν Ροβέρτον ... οἱμοί !
ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τὸ ἔχω παρκτη-
ρήσει ...Ναί, θὰ τὰ ἔλεγεν αὐτὰ ὅλα, ἀλλὰ πρὸς
τί ; Ποτὲ δὲν θὰ συγκατένευεν εἰς τὸν γά-
μον ... ἵνα συγκατένευεν, ὡφείλε τὸ πᾶν νὰ
ὡμολόγει... Καὶ οὐδὲν θὰ ὡμολόγει... ὅχι...
οὐδέποτε...Ὁ Βαλὸν ἐποίησε κίνημα δυσχερεσκείας
καὶ ἀδημονίας.— Τότε δὲν ἔχμεν πλέον νὰ κάμωμεν
ἐδῶ τίποτε. Ἐλθέ, Ροβέρτε.

[Ἐπεται συνέχεια]

B*

Διακρίπτεται ὀριστικῶς ἡ ἀπο-
στολὴ τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορη-
μάτων, εἰς πάντας τοὺς μὴ συμ-
μορφωθέντας πρὸς τὴν ἐντυπον
ἡμῶν γνωστοποίησιν περὶ ἀποστο-
λῆς τῆς συνδρομῆς αὐτῶν.

Ἡ Διεύθυνσις